

Slovenska cesta 54
SI-1000 Ljubljana
T 01 234 28 00dkom@dkom.si
www.dkom.si

Številka: 018-021/2026-4

Datum: 26. 2. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Aleksandra Petrovčiča kot predsednika senata ter mag. Zlate Jerman in Igorja Luzarja kot članov senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Nakup dostopov do orodij/vprašalnikov za presojo kompetenc za razvoj zaposlenih v organih državne uprave s pripadajočimi storitvami*«, na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložila družba IMS INFO, družba za informacijske in multimedijske storitve, d.o.o., Zavetiška ulica 6, Ljubljana, ki jo po pooblastilu zastopa AZ ODVETNIKI Avbreht, Erjavec Avbreht, Erjavec, Lešnik Sitar, Arnol o.p., d.o.o., Tivolska cesta 50, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Ministrstvo za javno upravo, Tržaška cesta 21, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), 26. 2. 2026

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 430-302/2025-3130-27 z dne 5. 1. 2026.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 3.291,80 EUR v roku 15 dni po vročitvi tega sklepa, po izteku tega roka z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.
3. Zahteva naročnika za povrnitev stroškov predrevizijskega postopka se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik izvaja v odprtem postopku po 40. členu Zakona o javnem naročanju (Uradni list, št. 91/15 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), je bilo 14. 10. 2025 objavljeno na Portalu javnih naročil pod št. objave JN008090/2025-EUe16/01 in v Dodatku k Uradnem listu Evropske unije pod št. objave 674198-2025.

Naročnik je 7. 1. 2026 na Portalu javnih naročil objavil »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 430-302/2025-3130-27 z dne 5. 1. 2026 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila ali

izpodbijana odločitev), iz katere izhaja, da je po razvrstitvi prejetih ponudb glede na merila, kot jih je določil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila (v nadaljevanju tudi: razpisna dokumentacija), preveril prvouvrščeno ponudbo. Ker je ugotovil, da je le-ta dopustna, je javno naročilo oddal ponudniku Selekcija d.o.o., Stobrečka 10, Split, Hrvaška (v nadaljevanju: izbrani ponudnik). Kot izhaja iz tabele, ki jo je naročnik navedel v odločitvi o oddaji javnega naročila, se je ponudba vlagatelja glede na merila uvrstila na drugo mesto.

Vlagatelj je 19. 1. 2026 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga, da se izpodbijano odločitev razveljavi in se mu povrnejo priglašeni stroški postopka pravnega varstva. Ob citiranju določb 84. člena ZJN-3 in meril, kot jih je v konkretnem primeru določil naročnik v točki 10 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, vlagatelj zatrjuje, da naročnik izpodbijane odločitve ni obrazložil skladno z načelom transparentnosti (6. člen ZJN-3), načelom enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) in tretjim odstavkom 90. člena ZJN-3. Izpostavlja, da je naročnik v izpodbijani odločitvi glede merila Mer₁ (Osnutek mapiranja sposobnosti in osebnostnih dimenzij) za postavke 1, 2 in 3 znotraj tega merila predstavil le število točk, s katerim je ovrednotil posamezno ponudbo (tj. osnutek mapiranja sposobnosti in osebnostnih dimenzij), ne da bi ob tem pojasnil, kako je vsak od treh članov strokovne komisije ocenil in vrednotil posamezno postavko po tem merilu (torej število točk posameznega člana strokovne komisije in razloge za prav tako število), ter ne da bi predstavil povprečje števila točk, ki so jih posamezni postavki dodelili člani strokovne komisije. Glede na navedeno vlagatelj zatrjuje, da naročnik ni navedel prav nobenih razlogov, tudi ne splošnih in pavšalnih, s katerimi bi utemeljil dodeljeno število točk pri merilu Mer₁ oziroma postavkah znotraj tega merila. Ne glede na to, da je predložene osnutke mapiranja sposobnosti in osebnostnih dimenzij ponudnikov v predmetnem postopku ocenjevala strokovna komisija, navedeno po mnenju vlagatelja ne pomeni, da podeljenih ocen (točk) ni treba konkretizirano ter na pregleden in objektivno preverljiv način obrazložiti. Glede na to, da so v konkretnem primeru postavke predmetnega merila kvalitativne narave, vlagatelj meni, da bi moral naročnik še posebej natančno utemeljiti razloge za vrednotenje ponudb. Naročnik pa je v danem primeru navedel le abstraktno pravilo (tj. številko posamezne postavke znotraj predmetnega merila) ter pravno posledico (tj. dodeljeno število točk), in ni predstavil niti ugotovljenega dejanskega stanja glede izpolnjevanja merila Mer₁ in postavk znotraj njega, niti razlogov, s katerimi bi utemeljil, zakaj je vlagatelju za posamezne postavke dodelil konkretno število točk (4, 16 in 2) oziroma zakaj je določeno število točk (5, 29 in 9) dodelil izbranemu ponudniku, kot tudi ne razlogov za dodelitev točk ostalim ponudnikom. Posledično vlagatelj zatrjuje, da je takšen način točkovanja popolnoma nepregleden, kot takšen pa ne zagotavlja enakopravne obravnave ponudnikov, prav tako pa ni mogoče razbrati, ali je naročnik pri ocenjevanju upošteval element medsebojne primerljivosti ponudb, saj v izpodbijani odločitvi ni predstavil značilnosti in prednosti izbrane ponudbe v primerjavi z ostalimi ponudbami. Ob sklicevanju na (splošna) stališča Državne revizijske komisije v zvezi z obrazložitvijo odločitev o oddaji javnega naročila vlagatelj zatrjuje, da se v obravnavanem primeru, ko je bilo merilo kompleksno sestavljeno, naročnik pa v izpodbijani odločitvi ni predstavil razlogov za dodelitev točk znotraj merila Mer₁ (oziroma so ti popolnoma umanjkali), ne more seznaniti z utemeljitvijo sprejete odločitve in ne more preveriti njene pravilnosti.

Vlagatelj dalje izpostavlja, da so postavke v okviru merila Mer₁ popolnoma ohlapne, pavšalne, nejasne in neopredeljene, saj ne vsebujejo nikakršnih opisov (razen pavšalnih), ki bi omogočali učinkovito preverjanje informacij, predloženih s strani ponudnikov, in na podlagi katerih bi se ocenilo, kako ponudba izpolnjuje merila za oddajo javnega naročila (kot to zahteva 84. člen ZJN-3). Prav tako je naročnik določil velike razpone pri dodeljevanju točk, pri čemer ni podal niti enega opisa, ki bi pojasnjeval ocenjevanje v tem razponu, pojmi oziroma lastnosti, ki jih je navedel naročnik (*»podroben«*, *»natančen«*, *»jasen«*, *»vsebinska podobnost«*, *»čim manjkrat«*...), pa so povsem splošni in neopredeljeni. Posledično vlagatelj zatrjuje, da merila, kot jih je določil

naročnik, ne zagotavljajo možnosti učinkovite konkurence, naročniku pa je podeljena neomejena svobodna izbira, saj je dodeljevanje točk pridržano arbitrarni presoji naročnika (oziroma njegove strokovne komisije), navedeno pa se jasno kaže v dodeljenih točkah in neobrazloženosti izpodbijane odločitve. Glede na navedeno vlagatelj zatrjuje, da predstavljene kršitve naročnika pomenijo hujšo kršitev pravil javnega naročanja, zato Državno revizijsko komisija poziva k razveljavitvi celotnega postopka javnega naročanja, skladno z drugim odstavkom 39. člena ZPVPJN.

Nadalje vlagatelj zatrjuje še, da bi moral sam pri vseh postavkah merila Mer₁ prejeti maksimalno število točk, pri čemer bi bil najugodnejši že ob eni dodatni točki. Poudarja namreč, da je osnutek mapiranja sposobnosti in osebnostnih dimenzij, ki ga je predložil v ponudbi, pripravljen s strani vrhunskih strokovnjakov (priznanih tudi s strani najpomembnejših univerz v Sloveniji) ter skladno z mednarodnimi standardi in z navajanjem strokovnih referenc; v njem so navedeni strokovno utemeljeni razlogi za napovedovanje kompetenc, kar obsega vsebinsko podobnost med dimenzijami/poddimenzijami in kompetencami ter podaja razlago vključitve kognitivnega testa v napovedovanje kompetenc. Dalje izpostavlja, da so bile dimenzije in poddimenzije uporabljene več kot enkrat, a je raznolikost uporabljenih dimenzij/poddimenzij in nalog v kognitivnem testu za napovedovanje kompetenc ustrezna strokovnim standardom za konkretni model kompetenc. Posledično zatrjuje, da je naročnik pri ocenjevanju njegove ponudbe glede uporabe merila Mer₁ kršil določbe razpisne dokumentacije, ker je bila njegova ponudba točkovana v nasprotju s postavljenimi merili oziroma postavkami merila Mer₁.

Naročnik je vlagateljev zahtevek za revizijo, skladno z drugim odstavkom 27. člena ZPVPJN, 22. 1. 2026 posredoval v izjasnitev izbranemu ponudniku. Ta se do navedb vlagatelja iz zahtevka za revizijo ni opredelil.

Naročnik je s sklepom št. 430-302/2025-3130-33 z dne 4. 2. 2026 (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo) zavrnil vlagateljev zahtevek za revizijo in njegovo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva.

Uvodoma naročnik poudarja, da je merila, ki jih je zapisal v razpisni dokumentaciji v točki 10 (in jih tudi citira v odločitvi o zahtevku za revizijo), določil v skladu z določili 84. člena ZJN-3. Navaja, da je v razpisni dokumentaciji zapisal tako formulo za izračun merila in pojasnil posamezne oznake v formuli (C, Mer₁, Mer₂) kot tudi navedel opise posameznega merila ter maksimalno število točk pri vsakem merilu in postavke znotraj merila. V zvezi z očitkom vlagatelja glede neobrazloženosti izpodbijane odločitve naročnik navaja, da je v njej navedel številke posamezne postavke merila (ki se ujemajo s številkami v razpisni dokumentaciji), iz česar je jasno razvidno, na katere postavke znotraj merila Mer₁ se nanašajo. Prav tako je iz izpodbijane odločitve jasno razvidno in ni dvoma, kakšno število točk je prejel posamezni ponudnik za posamezno postavko znotraj merila Mer₁. Glede na navedeno naročnik zavrača očitek vlagatelja o navedbi abstraktnih števil v izpodbijani odločitvi, saj so te povezane z vsebino, določeno v razpisni dokumentaciji, vsak povprečno skrben bralec, še toliko bolj pa ponudnik (vlagatelj), ki je preučil dokumentacijo in v ponudbi priložil osnutek mapiranja kompetenc (ki je bil zahtevan za pridobitev točk po merilu Mer₁), pa tako lahko brez naprezanja ugotovi pomen in vsebino posameznih števil. Ob citiranju tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 in stališč Državne revizijske komisije v zvezi z obrazložitvijo odločitev o oddaji javnega naročila, naročnik dalje poudarja, da za dodelitev točk vlagatelju pri posameznih postavkah ni potrebna vseobsežna obrazložitev, saj gre – ob upoštevanju besedila točke 10 razpisne dokumentacije – način točkovanja jasno razbrati iz dodeljenih točk v tabeli, predstavljeni v izpodbijani odločitvi. Ob tem kot bistveno izpostavlja tudi dejstvo, da vlagatelj pozna vsebino svoje ponudbe in je strokovnjak na predmetnem področju, zato mu je znano, kako se le-ta odraža v dodelitvi točk, pri čemer nima nobenega pomena primerjava dodeljenih točk

vlagatelju in izbranemu ponudniku, saj je naročnik ocenjeval vsako ponudbo posebej, neodvisno od drugih ponudb. Naročnik se strinja, da je vsak od ponudnikov (kot tudi vlagatelj) zase prepričan, da bi moral pri merilu Mer₁ prejeti maksimalno število točk, zato ne razume argumenta vlagatelja, kako bi mu hipotetično ena točka doprinesla k temu, da bi bil najugodnejši, saj bi lahko enako zase trdili tudi drugi ponudniki. Glede na navedbo vlagatelja, da naj bi mu osnutek mapiranja kompetenc pripravili vrhunski strokovnjaki, se naročniku zastavlja vprašanje, ali je vlagatelj sploh vsebinsko usposobljen izvesti predmet javnega naročila ali so to zanj usposobljeni izvesti strokovnjaki, ki ne nastopajo v ponudbi, vlagatelj pa je zgolj posrednik. Poudarja, da je namen predmetnega merila preveritev vsebinskega poznavanja postavk znotraj tega merila, saj so vse te postavke neposredno povezane s tehničnimi specifikacijami predmeta naročila, pri čemer je pri tovrstnih projektih (kot to izhaja tudi tretjega odstavka poglavja 4.1 B tehničnih specifikacij) izredno pomembno tesno sodelovanje med naročnikom in izvajalcem (in ne xy strokovnjaki po raznih univerzah po Sloveniji). Dalje naročnik zatrjuje, da bi moral vlagatelj v zahtevku za revizijo izkazati, da izbrani ponudnik ni prejel pravilnega števila točk, nato pa še, da sam ni prejel pravilnega števila točk, pri čemer je na njem dokazno breme za zatrjevane kršitve in ni dovolj le pavšalno zatrjevanje, da bi moral prejeti vse točke. Glede na jasno pravilo v razpisni dokumentaciji o postopku dodeljevanja točk naročnik poudarja, da je nepomembno, koliko točk je podal posamezni član strokovne komisije, saj je pomemben seštevek točk, ta pa je za vsakega ponudnika jasno razviden iz izpodbijane odločitve. Iz slednje je tudi jasno razvidno, da naročniku pri dodeljevanju točk ni mogoče očitati razlikovanja oziroma neenakopravne obravnave med ponudniki, ki so vsi bili seznanjeni s kriteriji in razmerji med posameznimi merili.

V zvezi z navedbami vlagatelja o kršitvah pri oblikovanju meril naročnik opozarja na tretji odstavek 25. člena ZPVPJN in v tem delu zahtevke za revizijo označi kot prepozen, pri čemer poudarja, da v fazi objave naročila tudi ni prejel nobenega predloga za spremembo razpisne dokumentacije v tem delu. Ob zavedanju, da je vsak postopek javnega naročila samostojen, naročnik vseeno izpostavlja, da so bila v predhodnem postopku za isti predmet, v katerem je sodeloval tudi vlagatelj, merila po vsebini identična (rahla korekcija je bila narejena le glede možnega števila točk in razpona točk v okviru posameznih postavk), tako da je bil vlagatelj že takrat seznanjen z merili in načinom izračuna.

V zaključku se naročnik opredeljuje še do navedb vlagatelja, s katerimi ta izpodbija pravilnost odločitve o oddaji predmetnega javnega naročila izbranemu ponudniku. Poudarja, da naročnik odda naročilo tistemu ponudniku, čigar ponudba je med vsemi ekonomsko najugodnejša oziroma je med ponujenimi osnutki (po mnenju naročnika) najboljša z ekonomskega vidika, zakonska izhodišča iz 84. člena ZJN-3 pa naročniku nalagajo, da v vsakem konkretnem postopku oddaje javnega naročila, upoštevajoč specifičnosti predmeta javnega naročila in lastnih potreb, presodi, kaj v danem primeru zanj predstavlja največjo korist za vloženi denar, dodano vrednost (ekonomsko najugodnejšo ponudbo) in kako naj pri vrednotenju ponudb na transparenten način upošteva različne vidike predmeta javnega naročila (npr. cena, kakovost in druge komercialne, socialne in/ali okoljevarstvene dejavnike). Navaja, da je v obravnavanem postopku javnega naročanja jasno sledil lastnim navodilom, kot so navedena in objavljena v razpisni dokumentaciji naročila, ter vsem ponudnikom transparentno in ob upoštevanju enakopravne obravnave podelil točke pri ocenjevanju posameznih meril.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 6. 2. 2026 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je do naročnikove odločitve o zahtevku za revizijo pravočasno opredelil z vlogo z dne 6. 2. 2026. Ponovno poudarja kršitve, ki jih je v zvezi z obrazložitvijo izpodbijane odločitve v zahtevku za revizijo očitil naročniku, in posledično kot brezpredmetne zavrača argumente, s

katerimi se naročnik opredeljuje do vlagateljevega očitka o abstraktnosti dodeljenih točk pri merilu Mer₁ v izpodbijani odločitvi. V tej zvezi navaja, da naročniku ni očital, da ni navedel konkretnega opisa postavke, niti tega, da ne ve, kakšno število točk je prejel po posamezni postavki, ampak da naročnik ni predstavil ugotovljenega konkretnega dejanskega stanja glede izpolnjevanja omenjenega merila (posamezne postavke Mer₁) in razlogov, s katerimi bi utemeljil, zakaj je vlagatelju, izbranemu ponudniku in ostalim ponudnikom pri omenjenih merilih (postavkah) merila Mer₁ dodelil število točk, kot izhaja iz točkovanja (tabele) v izpodbijani odločitvi. Ob tem izpostavlja, da mora naročnik že v odločitvi o oddaji javnega naročila navesti razloge in ne šele v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo, saj so takšne navedbe prepozne. Kljub temu pa te po mnenju vlagatelja tudi kažejo, da je njegov zahtevek za revizijo utemeljen in da je naročnik postopal netransparentno, diskriminatorno in arbitrarno, saj so naročnikove ugotovitve (*»rahlo odstopanje«*, *»dodeljene točke jasno kažejo na dejstvo, da je vlagatelj v okviru te postavke prejel slabo polovico vseh možnih točk«*, *»več kot 2x uporabil dimenzije in poddimenzije v priloženem osnutku mapiranja kompetenc«*) vsebinsko prazne. Dalje vlagatelj izpostavlja, da dejstvo, da je naročnik ocenjeval vsako ponudbo posebej, ne pomeni, da mu v odločitvi o oddaji javnega naročila ni treba obrazložiti značilnosti ter prednosti izbrane ponudbe v primerjavi s preostalimi ponodbami, saj mu to nalaga zakon. Prav tako postopek dodeljevanja točk, opisan v razpisni dokumentaciji, ne pomeni, da naj bi bilo jasno, kako se ocenjuje posamezna ponudba in da je irelevantno, koliko točk je podal posamezen izmed treh članov, ker da je (kot to zatrjuje naročnik) pomemben seštevek. Vlagatelj nadalje zavrača navedbe naročnika, da v predmetnem javnem naročilu nastopa zgolj kot posrednik, saj nastopa kot ponudnik in usposobljen izvajalec, ki bo (v primeru izbire) tesno sodeloval z naročnikom, pri čemer je namen merila Mer₁ iz točke 10 razpisne dokumentacije ocenjevanje ponudb v okviru tega merila, ugotavljanje sposobnosti ponudnikov pa je naročnik v razpisni dokumentaciji določil v točki 9. Vlagatelj izpostavlja še, da naročnik ni vsebinsko zavrnil njegovih navedb, s katerimi je v zahtevku za revizijo utemeljeval, zakaj bi za predloženi osnutek moral prejeti vseh 50 točk. V zvezi z navedbami naročnika, da bi moral vlagatelj najprej izkazati, da izbrani ponudnik ni prejel pravilnega števila točk, nadalje pa, da sam ni prejel pravilnega števila točk, vlagatelj ponovno izpostavlja, da bi zgolj ena dodatna dosežena točka več po merilu Mer₁ pri vlagatelju pomenila, da je oddal najugodnejšo dopustno ponudbo. Posledično mu nikakor ni treba ne zatrjevati ne izkazovati, da je naročnik nepravilno točkoval ponudbo izbranega ponudnika. Dalje vlagatelj zavrača navedbe naročnika, da naj bi bil vlagatelj prepozen s svojimi navedbami glede meril, saj (kot prvo) naročniku očita netransparentnost, arbitrarnost in nepravilnost pri uporabi tako postavljenih meril, tudi sicer pa ima Državna revizijska komisija možnost, da v primeru hujših kršitev pravil javnega naročanja razveljavi celoten postopek javnega naročanja – kar po mnenju vlagatelja terja tudi nezmožnost transparentnega, objektivnega in nearbitrnega dodeljevanja točk v konkretnem primeru. V zaključku vlagatelj, upoštevajoč samostojnost vsakokratnega postopka javnega naročanja, zavrača kot nerelevantne navedbe naročnika, ki se nanašajo na merila v predhodnem postopku.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN; ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je ugotovila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, je zahtevek za revizijo na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN sprejela v obravnavo.

Po pregledu prejete dokumentacije ter preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med vlagateljem in naročnikom je spor o tem, ali je naročnik odločitev o oddaji javnega naročila v delu, ki se nanaša na ocenjevanje ponudb po merilu Mer₁, obrazložil skladno z določili ZJN-3,

ter ali je naročnikova odločitev o številu točk, ki jih je dodelil vlagatelju pri predmetnem merilu, skladna z zahtevami iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Upoštevajoč navedeno je Državna revizijska komisija naprej obravnavala revizijske navedbe, ki se nanašajo na obrazložitev odločitve o oddaji naročila.

V tej zvezi gre uvodoma pojasniti, da je treba predmetne revizijske navedbe presojati z vidika 90. člena ZJN-3, ki vsebuje splošna pravila o tem, kaj mora vsebovati odločitev o oddaji javnega naročila, da jo je mogoče šteti za obrazloženo. Tretji odstavek 90. člena ZJN-3 določa, da sprejme naročnik odločitev o oddaji javnega naročila najpozneje v roku 90 dni od roka za oddajo ponudb, pri čemer mora ta odločitev vsebovati:

- razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, ki ni bil izbran, in v primeru iz sedmega, osmega in devetega odstavka 68. člena ZJN-3 tudi razloge za odločitev o neenakovrednosti oziroma da gradnje, blago ali storitve ne izpolnjujejo zahtev v zvezi z delovanjem ali funkcionalnostjo;
- značilnosti in prednosti izbrane ponudbe ter ime uspešnega ponudnika ali podpisnikov okvirnega sporazuma;
- razloge za zavrnitev prijave vsakega neuspešnega kandidata k sodelovanju;
- v primeru izvedbe pogajanj ali dialoga, kratek opis poteka pogajanj in dialoga s ponudniki.

Državna revizijska komisija je že v številnih odločitvah zapisala, da določba tretjega odstavka 90. člena ZJN-3, ki naročniku nalaga, da obrazloži odločitev o oddaji javnega naročila, odraža načelo transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), in ki zahteva od naročnika, da mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku. Navedena določba je bistvena tudi za zagotavljanje pravice do učinkovitega pravnega sredstva ponudnikov (9. člen ZJN-3), saj šele izpolnjena dolžnost naročnika, da obrazloži odločitev o oddaji javnega naročila, zagotovi ponudnikom možnost uresničitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva, ker jim omogoči, da se seznanijo s poglobljenimi razlogi naročnikove odločitve, preverijo njihovo logično in pravno vzdržnost ter se po lastni presoji odločijo, ali jo bodo izpodbijali v postopku pravnega varstva. Da pa bi mogli ponudniki sprejeti odločitev o (ne)uveljavljanju pravnega varstva, morajo biti v zadostni meri seznanjeni s konkretnimi in jasnimi razlogi, ki so naročnika vodili pri sprejemu odločitve o oddaji javnega naročila.

Četudi niti ZJN-3 niti drugi predpisi ne določajo posebnih kriterijev za ugotavljanje zadostnosti oziroma ustreznosti vsakokratne obrazložitve razlogov v odločitvi o (ne)oddaji javnega naročila, je te skozi svojo prakso izoblikovala Državna revizijska komisija. V skladu z njeno ustaljeno prakso (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-218/2017, 018-150/2018, 018-021/2019, 018-053/2020, 018-012/2021, 018-113/2022, 018-011/2023) mora odločitev naročnika vsebovati jasne ter nedvoumne razloge do te mere, da se lahko ponudniki seznanijo z utemeljitvijo odločitve, preverijo njeno pravilnost oziroma zakonitost ter po potrebi zaščitijo svoje pravice. Strinjati se gre z naročnikom in vlagateljem, da ni nujno, da bi bila obrazložitev odločitve vseobsežna, torej takšna, da bi zajemala prav vse podrobnosti posameznih razlogov, na podlagi katerih je naročnik sprejel svojo odločitev (prim. tudi odločitev SEU v zadevi št. T- 536/11, točka 53), vendar pa mora ta obsegati jasno ter konkretno navedbo odločilnih (pravnih in dejanskih) dejstev, ki njegovo odločitev utemeljujejo.

Kot pravilno izpostavlja vlagatelj, navedeno v primeru, kakršen je predmetni – ko je naročnik poleg merila cene določil tudi druga merila za izbor najugodnejše ponudbe – pomeni, da mora odločitev o oddaji javnega naročila, poleg razvrstitve ponudnikov glede na merila, vsebovati tudi utemeljitev takšne razvrstitve in konkretne razloge za točkovanje ponudb glede na merila (prim. npr. odločitvi Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-090/2023 in 018-122/2023). Ta dolžnost naročnika

izhaja tudi iz sedmega odstavka 84. člena ZJN-3, ki določa, da merila za oddajo javnega naročila ne smejo imeti za posledico, da je z njimi naročniku podeljena neomejena svobodna izbira. Merila za izbiro morajo zagotoviti možnost učinkovite konkurence, spremljati pa jih morajo podrobni opisi, ki omogočajo učinkovito preverjanje informacij, ki jih predložijo ponudniki, da se oceni, kako ponudba izpolnjuje merila za oddajo javnega naročila.

Upoštevajoč navedeno se Državna revizijska komisija strinja z vlagateljem, da mora naročnik v takem primeru pri vsakem merilu obrazložiti, koliko točk je prejela posamezna ponudba in zakaj oziroma kateri so tisti razlogi, zaradi katerih ponudnik ni prejel predvidenega števila točk. Ob tem pa gre poudariti, da je treba v vsakokratnem konkretnem primeru posebej, glede na vse okoliščine primera, presoditi, ali je povzetek ustreznih razlogov v odločitvi o oddaji javnega naročila zadosten in kot takšen ponudniku omogoča učinkovito pravno varstvo.

V obravnavanem primeru je naročnik merila določil v točki 10 dokumentacije v zvezi z javnim naročilom, kjer je zapisal:

»Merilo za oddajo javnega naročila je ekonomsko najugodnejša ponudba, določena na podlagi izračunanega M, ki se izračuna po naslednji formuli ob izpolnjevanju vseh pogojev iz dokumentacije naročila :

$$M = C \times (1 - ((Mer_1 + Mer_2) / 100))\text{«},$$

pri čemer je pojasnil, da je najugodnejši ponudnik tisti z najnižjim M.

V nadaljevanju je naročnik pojasnil tudi pomen posameznih oznak v izpostavljeni formuli, in sicer iz priložene tabele izhaja naslednje:

C – Skupna ponudbena vrednost v EUR z DDV

Mer₁ – Osnutek mapiranja sposobnosti in osebnostnih dimenzij in

Mer₂ – Točke po kriteriju »Dodatni kadri«.

V tej tabeli je naročnik glede merila Mer₁, za katerega je določil, da je zanj mogoče prejeti največ 50 točk, najprej navedel:

»Ponudnik predloži osnutek mapiranja sposobnosti in osebnostnih dimenzij v ponujenem orodju s temeljnimi, vodstvenimi kompetencami in dvema delovno specifičnima kompetencama (analitično razmišljanje ter temeljitost pri delu), vse opredeljene v prenovljenem kompetenčnem modelu za državno upravo ter dodatno še osebnostne dimenzije: čustvena stabilnost in učinkovito delo pod pritiski ter vodstvena naravnost (vodstveni potencial) (vsebinske in tehnične specifikacije – poglavje 4.1 B).«,

v nadaljevanju pa določil še posamezne postavke znotraj tega merila.

V konkretnem primeru se tako pri ocenjevanju osnutka mapiranja sposobnosti in osebnostnih dimenzij, upoštevajoč izpostavljene določbe naročnika v razpisni dokumentaciji, pri merilu Mer₁ upoštevajo:

1. *»Natančnost opisa vključenih dimenzij/poddimenzij«* (za kar lahko ponudniki prejmejo 0–5 točk), naročnik pa pri tej postavki zahteva *»podroben, jasen, natančen opis vključenih dimenzij/poddimenzij«*;

2. »Strokovno utemeljeni argumenti za napovedovanje kompetenc« (za kar lahko ponudniki prejmejo 0–35 točk), pri čemer je naročnik to postavko razdelil še na dve podpostavki:
 - »2a. Vsebinska podobnost med dimenzijami/poddimenzijami in kompetencami«
 - »2b. Razlaga vključitve kognitivnega testa v napovedovanje kompetenc«;
3. »Raznolikost uporabljenih dimenzij/poddimenzij in nalog v kognitivnem testu za napovedovanje kompetenc« (za kar lahko ponudniki prejmejo 0–10 točk), naročnik pa pri tem pričakuje, da so »dimenzije in poddimenzije uporabljene čim manjkrat (npr. do 2x)«.

Prav tako je naročnik v razpisni dokumentaciji določil tudi postopek ocenjevanja pri tem merilu:

»Naročnik bo za potrebe ocenjevanja osnutka mapiranja sposobnosti in osebnostnih dimenzij s sklepom imenoval 3-člansko strokovno komisijo, ki bo ocenila posamezno postavko.

Komisija bo postavko 1 ocenila od 0 do 5 točk, postavko 2 od 0 do 35 točk ter postavko 3 od 0 do 10 točk. Ponudnik lahko skupno dobi maksimalno 50 točk.

Strokovna komisija bo postavke 1, 2 in 3 ocenjevala in vrednotila po naslednjem postopku:

1. Vsak član komisije bo za vsako postavko določil število doseženih točk.
2. Za vsako postavko se bo izračunalo končno število točk, ki pomeni povprečje števila točk, ki so jih posamezni postavki dodelili člani komisije.
3. Seštevek točk vseh postavk je število točk, ki ga prejme posamezni osnutek mapiranja.
4. Točke se zaokrožujejo na cela števila.«.

Na podlagi vpogleda v odločitev o oddaji javnega naročila Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v tabeli, ki jo je podal v točki 4 obrazložitve te odločitve, glede merila Mer₁ za vse ponudnike (torej tudi za vlagatelja) navedel le število točk, ki so jih prejeli za posamezne postavke znotraj tega merila in nato še skupno število točk posameznega ponudnika po tem merilu. Naročnik torej v izpodbijani odločitvi pri merilu Mer₁ ni navedel prav nobenih (konkretnih) razlogov za takšno dodelitev točk oziroma ni navedel razlogov, zaradi katerih vlagatelj (in tudi ostali ponudniki) niso prejeli predvidenega (največjega) števila točk po tem merilu. Ob tem gre zgolj pripomniti, da pa je naročnik v izpodbijani odločitvi (v točki 3 obrazložitve) navedel razloge za nedodelitev predvidenega števila točk po merilu Mer₂ – »Dodatni kadri« dvema ponudnikoma (in sicer je navedel, da jima je dodelil 0 točk, ker nista prijavila nobenega dodatnega kadra »psiholog«).

Državna revizijska komisija se strinja z vlagateljem, da v danem primeru (zaradi manjkajočega opisa vsebine teh postavk v izpodbijani odločitvi) ni sporna jasnost navedbe postavk znotraj merila Mer₁, saj vlagatelj ne zatrjuje, da glede na številke 1., 2. in 3. v tabeli, podani v obrazložitvi odločitve o oddaji javnega naročila, ne bi vedel, da gre za opis postavk, ki jih je (prav s takšnimi številkami) naročnik opisal v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Prav tako vlagatelj ne zatrjuje, da ne ve, kolikšno število točk je prejel za posamezno postavko znotraj merila Mer₁, temveč se njegova navedba o abstraktnosti (kot to poudarja tudi sam v opredelitvi do navedb naročnika) nanaša na umanjkanje navedbe konkretnih razlogov za točkovanje ponudb po merilu Mer₁ in posledično utemeljitve razvrstitve ponudnikov glede na to merilo.

Državna revizijska komisija dalje ne more soglašati z naročnikom, da dejstvo, da je vlagatelj strokovnjak na predmetnem področju in pozna vsebino svoje ponudbe, pomeni, da mu mora biti znano, kako se ta odraža v dodelitvi točk. Kot izpostavlja sam naročnik, je z namenom ocenjevanja ponudb po merilu Mer₁ (tj. za predloženi osnutek mapiranja sposobnosti in osebnostnih dimenzij) imenoval tričlansko strokovno komisijo, kar pomeni, da je slednja (na podlagi svoje strokovne ocene) podala zaključek, kolikšno število točk gre – upoštevajoč

posamezne postavke pri tem merilu – dodeliti posameznemu predloženemu osnutku mapiranja sposobnosti in osebnostnih dimenzij, pri čemer mora naročnik razloge za to oceno oziroma konkretno število točk tudi predstaviti v odločitvi o oddaji javnega naročila. Kakor (po drugi strani) izpostavlja tudi naročnik, je namreč vsak ponudnik zase prepričan, da bi moral prejeti največje število točk po merilu Mer₁, zato je že iz tega vidika logično, da mora naročnik zaradi tega, da lahko ponudniki preverijo pravilnost njegove ocene, navesti razloge, ki so botrovali dodelitvi konkretnega števila točk ponudnikom po posameznem merilu. Šele takšna naročnikova odločitev bi bila skladna z načelom transparentnosti in bi ponudnikom omogočala učinkovito pravno varstvo.

Vendar pa se Državna revizijska komisija, glede na okoliščine konkretnega primera, ne more strinjati z vlagateljem, da bi naročnik v odločitvi o oddaji javnega naročila, za zagotovitev pravice do učinkovitega pravnega varstva, moral navesti (tudi), koliko točk je podal posamezen izmed treh članov strokovne komisije, ki jo je naročnik imenoval za ocenjevanje ponudb po merilu Mer₁. Glede na to, da je naročnik v razpisni dokumentaciji kot relevantno za ocenjevanje ponudb določil skupno oziroma povprečno število točk članov strokovne komisije (torej število točk strokovne komisije kot celote), po presoji Državne revizijske komisije v danem primeru zadošča navedba števila točk, kot jo je podal naročnik v izpodbijani odločitvi – vendar v njej, kot že ugotovljeno, manjka obrazložitev dodeljenega števila točk za posameznega ponudnika (oziroma za ocenjevani osnutek mapiranja sposobnosti in osebnostnih dimenzij le-tega).

Kakor že izpostavljeno, ZJN-3 v prvi alineji tretjega odstavka 90. člena zahteva, da mora naročnik v odločitvi o oddaji javnega naročila (med drugim) navesti razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, ki ni bil izbran. Spoštovanje te določbe je tako tudi v konkretnem primeru (kot to po vsebini smiselno pravilno izpostavlja tudi vlagatelj) bistveno za zagotovitev pravice do učinkovitega pravnega sredstva vlagatelja. Da bi se namreč vlagatelj v danem primeru lahko odločil, ali bo zoper odločitev o oddaji javnega naročila vložil zahtevek za revizijo in v njem zatrjeval, da naročnikova ocena o točkovanju po merilu Mer₁ ni pravilna, mora najprej poznati razloge za takšno oceno. Prav tako se gre strinjati z vlagateljem, da naročniku tretja alineja tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 nalaga, da v odločitvi o oddaji javnega naročila obrazloži tudi značilnosti in prednosti izbrane ponudbe, iz česar izhaja, da bi naročnik za to, da bi vlagatelj lahko učinkovito uveljavljal pravno varstvo, moral obrazložiti tudi točke, ki jih je pri merilu Mer₁ prejel izbrani ponudnik. Strinjati se gre z vlagateljem, da je v tej zvezi nepomembno, da je naročnik ocenjeval vsako ponudbo posebej (torej neodvisno od drugih ponudb), saj bi vlagatelj v konkretnem primeru šele na podlagi obrazložitve točk, dodeljenih njemu, in obrazložitve točk, dodeljenih izbranemu ponudniku, lahko preveril pravilnost naročnikove ocene glede dodelitve točk po spornem merilu ter posledično utemeljeval nepravilnost naročnikove izbire ekonomsko najugodnejše ponudbe, torej v postopku pravnega varstva konkretizirano zatrjeval in dokazoval, da bi predmetno javno naročilo (namesto izbranemu ponudniku) moralo biti oddano njemu.

Državna revizijska komisija glede na navedeno pritruje vlagatelju, da naročnik odločitve o oddaji javnega naročila v obravnavanem primeru ni ustrezno obrazložil, saj v okviru dodelitve točk ponudnikom pri merilu Mer₁ ni obrazložil razlogov za dodelitev točk po tem merilu oziroma razlogov za dodelitev točk za vsako posamezno postavko znotraj tega merila, s čimer vlagatelju ni omogočil učinkovitega pravnega varstva. Šele izpolnjena dolžnost naročnika, da obrazloži odločitev o oddaji javnega naročila in navede jasne ter konkretne razloge, ki so ga vodili pri sprejemu te odločitve, bi namreč vlagatelju omogočila, da bi se seznanil s pglavitnimi razlogi naročnikove odločitve, preveril njihovo logično in pravno vzdržnost ter se po lastni presoji odločil, ali jo bo izpodbijal v postopku pravnega varstva (prim. odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-113/2022).

Glede na to, da že ugotovljeno umanjkanje obrazložitve določitve točk posameznim ponudnikom po merilu Mer₁ (in postavk znotraj tega merila) v odločitvi o oddaji naročila predstavlja razlog, ki utemeljuje razveljavitev le-te, Državna revizijska komisija tako ni vsebinsko presojala ostalih revizijskih navedb, ki se nanašajo na pravilnost dodelitve točk vlagatelju in na ohlapnost meril v konkretnem primeru (kar naj bi po zatrjevanju vlagatelja terjalo razveljavitev celotnega postopka javnega naročanja), kot tudi ne navedb naročnika, s katerimi odgovarja na predmetne vlagateljeve očitke. Šele v primeru, ko bo namreč naročnik (novo) odločitev o oddaji naročila obrazložil v skladu z določili ZJN-3, bo vlagatelj lahko učinkovito uveljavljal (morebitno) pravno varstvo, posledično pa bo takrat lahko prišlo do vsebinske presoje naročnikovega ocenjevanja vlagateljeve ponudbe.

Ob tem Državna revizijska komisija dodaja (in se v tem delu strinja z vlagateljem), da so tudi sicer navedbe naročnika, s katerimi (še) v odločitvi o zahtevku za revizijo pojasnjuje dodelitev točk vlagatelju po merilu Mer₁, prepozne. Tako kot vlagatelj v vlogi, s katero se opredeli do naročnikove odločitve o zahtevku za revizijo, na podlagi šestega odstavka 29. člena ZPVPJN ne sme navajati novih kršitev, dejstev in predlagati novih dokazov (razen če dokaže, da jih brez svoje krivde ni mogel navesti ali predložiti v predrevizijskem postopku), namreč tudi naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo ne sme navajati novih razlogov za zavrnitev vlagateljeve ponudbe, ki jih ni pred tem že ustrezno predstavil in obrazložil v odločitvi o oddaji naročila. S tem, ko naročnik v postopku pravnega varstva navaja nova dejstva, ki jih ni navedel v odločitvi o oddaji javnega naročila, vlagatelju onemogoča možnost uveljavljanja učinkovitega pravnega varstva, saj lahko ta le primeru, ko je že ob vložitvi zahtevka za revizijo seznanjen z razlogi, zaradi katerih mu je naročnik za posamezno merilo dodelil določeno število točk, v zahtevku za revizijo navede pravno relevantna dejstva in predlaga ustrezne dokaze, s katerimi zatrjuje in dokazuje nepravilnost naročnikove odločitve o oddaji javnega naročila.

V posledici vsega ugotovljenega Državna revizijska komisija zaključuje, da je naročnik s tem, ko odločitve o oddaji javnega naročila ni ustrezno obrazložil (tj. navedel razlogov za dodelitev točk ponudnikom po merilu Mer₁ in postavk znotraj tega merila) kršil tretji odstavek 90. člena ZJN-3, načelo transparentnosti iz 6. člena ZJN-3, prav tako pa zaradi umanjkanja obrazložitve glede dodelitve točk ni mogoče ugotoviti, ali je naročnik v konkretnem primeru pri ocenjevanju ponudb ravnal skladno z načelom enakopravne obravnave ponudnikov, upoštevajoč določbo 7. člena ZJN-3.

Državna revizijska komisija je zato na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila naročnikovo odločitev, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 430-302/2025-3130-27 z dne 5. 1. 2026.

Z namenom pravilne izvedbe postopka v razveljavljenem delu Državna revizijska komisija naročnika na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje zadevnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3, pri tem pa upošteva ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa. V tej zvezi Državna revizijska komisija naročnika posebej opozarja, da mora pri navedbi razlogov za sprejem odločitve o oddaji javnega naročila obrazložiti svoje razloge za točkovanje ponudb, saj bo le na takšen način ponudnikom zagotovil ustrezno pravico do pravnega varstva, hkrati pa bo s tem zagotovil tudi transparentnost svoje odločitve.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj zahteva tudi povrnitev stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

Ker je zahtevek za revizijo utemeljen, je vlagatelj, skladno s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN, upravičen do povrnitve potrebnih stroškov postopka pravnega varstva.

Državna revizijska komisija je na podlagi Odvetniške tarife (Uradni list RS, št. 2/15, s sprem.); v nadaljevanju: OT) vlagatelju kot potrebne priznala naslednje stroške:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek v višini 2.397,30 EUR,
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v višini 1.200 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 878,40 EUR,
- izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT (2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk) v višini 22 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 16,10 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala priglašenega presežka nad priznanimi stroški za odvetniške storitve za zahtevek za revizijo, saj glede na vrednost spora (tj. vrednost izbrane ponudbe v predmetnem javnem naročilu), za njegovo priznanje ni pravne podlage.

Državna revizijska komisija vlagatelju nadalje ni priznala priglašenih stroškov odvetniških storitev za opredelitev do navedb naročnika, saj je bilo vse, kar je bistveno za rešitev zadeve, razvidno že iz zahtevka za revizijo, posledično pa ti stroški v konkretnem primeru niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT).

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne priznala stroške v višini 3.291,80 EUR, ki mu jih je naročnik dolžan povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višjo stroškovno zahtevo vlagatelja je Državna revizijska komisija zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Naročnik je v odločitvi o zahtevku za revizijo odločil, da mu mora vlagatelj povrniti stroške postopka, ki so mu nastali zaradi odločanja o zahtevku za revizijo (naročnik je navedel, da je pri pripravi sklepa sodeloval en uslužbenec, katerega stroški izhajajo iz naslednje opredelitve: strošek plače javnega uslužbenca na delovnem mestu podsekretar na mesečnem nivoju znaša 2.785,27 EUR, kar pomeni, da vrednost ene ure, ob upoštevanju 176 ur delovne obveznosti, znaša 15,83 EUR – ker je bilo za pripravo predmetne odločitve porabljenih 17 ur, naročnik ocenjuje strošek v višini 269,11 EUR).

Naročnikovo stroškovno zahtevo je treba zavrniti že iz razloga, ker naročnik v predrevizijskem postopku na podlagi določb ZPVPJN sprejema odločitve v vlogi organa odločanja oziroma pravnega varstva (1. alineja 2. člena ZPVPJN v povezavi z 28. členom ZPVPJN), ne pa v vlogi stranke predrevizijskega postopka (prvi odstavek 3. člena ZPVPJN), zato do povrnitve priglašenih stroškov ni upravičen.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Aleksander Petrovčič, univ. dipl. ekon.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj – po pooblaščenju,
- naročnik,
- izbrani ponudnik,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.